

Eira Rönkäinen kääntyi vielä kuullakseen kuinka ne nyt yhdessä toinen toistaan lohduttelivat parantivat omaatuntoansa ja vihdoinkin osasivat hävetä. Hänen lähtönsä oli kaunis hän kuoli nukkuessaan. Eira kääntyi ajatteli pois kulkiessaan mitä kaunista on lähteä paskaiset tenat selän alla saastan ja paskan luihin asti polttamat visvaiset makuuhaavat kirvellen. Olkoot luulossaan eiväthän ne tienneet eivät koskaan käyneetkään. Eira nousi valkeisiin vaunuihin hänet otettiin vastaan arvokkaasti ihmisen arvoisella tavalla. Ympärillä oli pelkkää hyvyyttä kaikki kärsimys unohtui kauneudella ei ollut rajaa pahuutta ei ollut. Elämän puroissa virtasi puhdas vesi.